

ע"פ 2431/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 2431/21 - א'

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה ב-תפ"ח 63371-06-18 מיום 22.2.2021
שניתן על ידי סג"נ ד' סלע והשופטים: א' לוי ו-ע' קוטון

תאריך הישיבה:

י"ג באייר התשפ"א (25.4.2021)

בשם המבקש:

עו"ד בוריס שרמן

בשם המשיבה:

עו"ד עילית מידן

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (סגנית הנשיא ד' סלע והשופטים א' לוי ו-ע' קוטון) בתפ"ח 63371-06-18 מיום 22.2.2021, וזאת עד להכרעה בערעור שהוגש מטעם המבקש.

2. המבקש הורשע בבית המשפט המחוזי בגין ביצוע עבירות מין שביצע בחמישה אירועים שונים, בין השנים 2014-2015, בבתו בהיותה קטינה; וזוכה משניים מהאירועים שיוחסו לו בכתב האישום.

עמוד 1

3. בגזר דינו, מיום 22.2.2021, השית בית המשפט המחוזי על המבקש 36 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו; 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת מין מסוג "פשע" למשך 3 שנים; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת מין מסוג "עוון" למשך 3 שנים; וכן פיצוי על סך 40,000 ש"ח למתלוננת.

4. המבקש הגיש לבית משפט זה ערעור על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט המחוזי, יחד עם בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהוטל עליו - היא הבקשה שלפניי.

5. לטענת המבקש, העבירות בהן הורשע בוצעו לפני למעלה מ-6 שנים ועל כן אין עניין ציבורי בביצוע מידי של עונש המאסר; כי במשך כל תקופת ההליך המשיכו המבקש והמתלוננת להתגורר תחת קורת גג אחת, כאשר המבקש היה משוחרר במשך כל ההליך וללא תנאים מגבילים; כי המבקש נעדר עבר פלילי, לא המשיך בביצוע המעשים המיוחסים לו וסובל ממספר בעיות רפואיות המקשות על תפקודו התקין ממילא; כי הליכי החקירה נמשכו זמן רב מבלי שניתן לכך הסבר; וכי כיום המתלוננת בגירה.

עוד טוען המבקש כי סיכויי הערעור גבוהים, תוך שמשיג על קביעותיו העובדתיות של בית המשפט המחוזי וכי העונש שנגזר עליו חמור יתר על המידה.

6. בדיון שהתקיים לפניי התנגדה באת כוח המשיבה לבקשה.

נטען כי סיכויי הערעור נמוכים, מכיוון שרובו ככולו מופנה כלפי קביעות עובדה ומהימנות של הערכאה הדיונית, שבהן ערכאת הערעור לא נוטה להתערב; וכי לנוכח עונש המאסר בפועל המשמעותי שנגזר על המבקש, אין חשש ממשי כי הערעור על גזר הדין יתיתר אם המבקש יחל לשאת בעונשו.

7. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להתקבל.

כידוע, ככלל, על נאשם שהורשע בדיון וניתן בעניינו גזר דין, לרצות את עונשו באופן מידי, ואין בהגשת הערעור כשלעצמה כדי לעכב את ביצוע העונש. החלטה על עיכוב ביצוע העונש תתקבל בנסיבות שיש בהן כדי לגבור על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית של גזר הדין.

בכלל נסיבות אלה, על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירה ונסיבות ביצועה; משך תקופת המאסר; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; עברו הפלילי של המבקש; התנהגות המבקש במהלך המשפט; השאלה האם הערעור מופנה כלפי ההרשעה עצמה או רק כלפי חומרת העונש; וכן נסיבותיו האישיות של המבקש (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)).

8. במקרה דנן, מאז ביצוע העבירות ועד שהורשע בדיון המתלוננת והמבקש חיו תחת קורת גג אחת, כאשר זה האחרון היה משוחרר ללא תנאים מגבילים מאז הגשת כתב האישום נגדו, למעט בתקופה שבה המתלוננת העידה בבית המשפט, וכל זאת בהסכמת הצדדים.

זאת ועוד המבקש, על אף שהיה משוחרר ללא תנאים מגבילים, התייצב לכל הדיונים בבית המשפט המחוזי ולא נטען כי התנהלותו הקשתה על ניהול ההליך (ע"פ 5617/15 מריסאת נ' מדינת ישראל (27.8.2015)).

כמו כן, לא זו בלבד שמאז ביצוע העבירות חלפו למעלה משש שנים, אלא שכתב האישום כנגד המבקש הוגש רק בחלוף שנתיים וחצי מתחילת החקירה בעניינו, שהוגש לפני כשלוש שנים. זאת תוך שאף בית המשפט המחוזי מתח ביקורת על הימשכות החקירה, כאשר פגם זה לא הוסבר בפניו.

לאמור לעיל יש להוסיף כי המבקש נעדר עבר פלילי, ניהל אורח חיים נורמטיבי ולא נטען כי הוא שב על מעשיו בגין הורשע, כמו גם את מצבו הרפואי המורכב (ע"פ 7440/16 פלוני נ' מדינת ישראל (6.10.2016)).

בעניינינו, תקופת המאסר אינה מן הארוכות, ואיני סבור כי יש בה כשלעצמה כדי להטות את הכף לדחיית הבקשה.

9. על כן, אני מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר על המבקש, עד להכרעה בערעור לגופו.

יחד עם זאת, אני מורה כי לנוכח חלוף הזמן, כמפורט לעיל, היומן יקבע את התיק בהקדם.

ניתנה היום, ט"ו באייר התשפ"א (27.4.2021).

ש ו פ ט